

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

№ 16/3-661/9161(226835)

"31" 10 2018 р.

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прозорості власності провайдерів програмної послуги багатоканальних цифрових ефірних телемереж із загальнонаціональним покриттям»

(реєстр. № 9161 від 04.10.2018 р.)

У проекті Закону пропонується внести зміни до законів України «Про телебачення і радіомовлення» та «Про телекомунікації», якими передбачається запровадити низку вимог до засновників, учасників, власників провайдерів програмної послуги загалом, й провайдерів програмної послуги багатоканальних цифрових ефірних телемереж із загальнонаціональним покриттям зокрема, виконання яких дозволить забезпечити прозорість структури власності провайдерів програмної послуги й запобігти потенційному протиправному впливу держави-агресора на телерадіоінформаційний простір України. Окрім цього, у законопроекті передбачається встановити аналогічні вимоги до операторів телекомунікацій, які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям (п. 2 пояснювальної записки).

Головне науково-експертне управління, розглянувши поданий законопроект, висловлює щодо нього такі міркування.

1. Відповідно до Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу (частина перша статті 17). Державна політика у сферах національної безпеки і оборони спрямовується на забезпечення воєнної, зовнішньополітичної, державної, економічної, інформаційної, екологічної безпеки, кібербезпеки України тощо (частина четверта статті 3 Закону України «Про національну безпеку України»). Відповідно до частини другої статті 6 Закону України «Про телекомунікації» надання телекомунікаційних послуг на території України є виключним правом юридичних осіб з місцезнаходженням на території України, які зареєстровані

відповідно до законодавства України, та/або фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності з постійним місцем проживання на території України.

З урахуванням зазначених положень Конституції України та законів України захист інформаційної безпеки є важливим фактором незалежності держави. Правове регулювання частини елементів інформаційної безпеки, зокрема, щодо забезпечення прозорості власності провайдерів програмної послуги в багатоканальних телемережах та відповідних операторів телекомунікації має критичне значення для сфери безпеки. З огляду на зазначене загальна концепція законопроекту заслуговує на підтримку.

Разом з тим, частина положень законопроекту є повторенням норм чинних законів, що не відповідає вимогам законотворчої техніки.

Так, в проекті Закону пропонується визначити, що *«Юридичним особам та фізичним особам - підприємцям, зареєстрованим в офшорних зонах, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, а також особам без громадянства забороняється брати участь у провайдері програмної послуги багатоканальної цифрової ефірної телемережі із загальнонаціональним покриттям на усіх рівнях ланцюга володіння корпоративними правами»* (абзац сьомий нової редакції частини другої статті 12 Закону України «Про телебачення і радіомовлення»). Проте, в абзаці четвертому цієї ж частини статті 12 Закону вже встановлена та діє заборона засновувати та брати участь в телерадіоорганізаціях або провайдерах програмної послуги *«юридичним особам та фізичним особам - підприємцям, зареєстрованим в офшорних зонах, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, а також особам без громадянства»*. Крім того, в новій редакції абзац другої частини третьої цієї ж статті також частково повторюватиме зазначену заборону (*«Забороняються створення та діяльність телерадіоорганізації або провайдера програмної послуги, засновником (співзасновниками), власником (співвласниками) якої є нерезидент (нерезиденти), що зареєстрований в одній з офшорних зон, перелік яких визначений Кабінетом Міністрів України»*).

2. Потребує уточнення термінологія законопроекту. Так в чинному Законі України «Про телебачення і радіомовлення» використовуються терміни «багатоканальна телемережа (ефірна або кабельна)», «провайдер програмної послуги» (стаття 1), «багатоканальне (цифрове) мовлення», «провайдер програмної послуги в багатоканальних телемережах» (частина друга статті 10), «цифрова багатоканальна телемережа» (частина дев'ята статті 22) «багатоканальне мовлення з використанням радіочастотного ресурсу» (частина сьома статті 23), тоді як в законопроекті пропонується термін «провайдер програмної послуги багатоканальної цифрової ефірної телемережі із загальнонаціональним покриттям» (наприклад, нова редакція частини другої статті 12 Закону України «Про телебачення і радіомовлення»).

Аналогічне зауваження стосується і новел Закону України «Про телекомунікації». Зокрема, в цьому Законі використовуються терміни

«монопольний (домінуючий) оператор телекомунікацій», «оператор телекомунікацій», «оператор, провайдер телекомунікацій з істотною ринковою перевагою на ринку телекомунікаційних послуг» (стаття 1), тоді як в змінах до Закону пропонується термін «оператори телекомунікацій, які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям» (наприклад, нова частина третя статті 28).

3. Законопроект має недоліки техніко-юридичного характеру.

3.1. У проекті Закону пропонується викласти в новій редакції частини другу та третю статті 12 Закону України «Про телебачення і радіомовлення», проте фактично ці частини пропонується лише доповнити словосполученням «або провайдерів програмної послуги» та доповнити частину другу новим абзацом. Такий спосіб внесення змін до чинного законодавча не узгоджується з рекомендаціями законодавчої техніки. Це зауваження стосується й внесення змін до частини шостої статті 12 цього Закону.

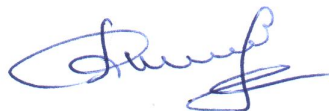
3.2. В абзаці сьомому нової редакції частини другої статті 12 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» та підпункті «в» нової частини третьої статті 28 Закону України «Про телекомунікації» виглядає зайвим слово «виключно», яке є нехарактерним для текстів законодавчих актів.

3.3. В порушення положення частини шостої статті 91 Регламенту Верховної Ради України порівняльна таблиця до законопроекту не відповідає тексту проекту. Так, в таблиці містяться пропозиції щодо внесення змін до частини п'ятої статті 12 Закону України «Про телебачення і радіомовлення», які у тексті проекту відсутні.

3.4. Зауваження викликає зміст розділу III «Прикінцеві положення» законопроекту. Зокрема, розділ не містить доручень Кабінету Міністрів України, пов'язаних з прийняттям закону та приведенням у відповідність із новими нормами підзаконних нормативно-правових актів.

Узагальнюючий висновок: за результатами розгляду в першому читанні законопроект може бути прийнятий за основу за умови врахування висловлених зауважень та пропозицій.

Заступник керівника
Головного управління

А.М. Ришелюк

Вик. В.О. Гергелійник